

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

התובע

ש' ע'

ע"י ב"כ עו"ד מלי גלברט

נגד

הנתבעת

כ' ע'

ע"י ב"כ עו"ד יהודה צדוק

1

פסק דין

2

3

4

1. פסק דין זה עניינו תביעת נזיקין, שהגיש התובע כנגד הנתבעת בגין סרבנותה של הנתבעת לקבל את גטה, אשר הוערך על ידי התובע בסך של 350,000 ₪.

5

6

7

2. עיקרי העובדות

8

9

2.1 הצדדים נישאו כדמו"י ביום 13.11.1990 ומנישואיהם נולדו ארבעת ילדיהם:

10

11

י', יליד 1992, בגיר

12

מ', ילידת 1993, בגירה

13

ש', יליד 1995, בגיר

14

ד', יליד 2002, קטין

15

16

2.2 מעיון בחומר אשר הוצג לפני, עולה כי משך שנים ניהלו הצדדים הליכים משפטיים

17

בבית הדין הרבני. התובע הגיש תביעה לגירושין, לה כרך את משמורת הקטינים

18

והנתבעת הגישה תביעה למזונות הקטינים.

19

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 ביום 12.12.1999 ניתן פסק דין על ידי ביה"ד הרבני בו חויבה הנתבעת לקבל גט 2.3
2 פיטורין מהתובע והתובע חויב בתשלום מזונותיהם של שלושת הקטינים.
3
4 הצדדים שבו לחיות יחד עד לשנת 2004. 2.4
5
6 ביום 10.5.2004 ניתן פסק דין ע"י בית הדין הרבני, בו נקבעו מזונותיהם של 2.5
7 ארבעת הקטינים.
8
9 ביום 18.12.2005 ניתן פסק דין, על ידי בית הדין הרבני בו נקבע כי פסק הדין מיום 2.6
10 12.12.1999 עומד בתוקפו וכי הנתבעת חייבת לקבל גט פיטורין מהתובע.
11
12 ביום 2.11.2006 חזר ביה"ד הרבני על החלטתו כי הנתבעת חייבת לקבל את גטה. 2.7
13
14 ביום 16.3.2010 הגישה התובעת לבימ"ש לענייני משפחה, תביעה רכושית, בה עתרה 2.8
15 למתן פסק דין הצהרתי, הקובע כי מלוא הזכויות בדירה ברחוב XXX, XXX,
16 הרשומה על שם הצדדים, בחלקים שווים, שייכות לנתבעת ולחילופין, לחיוב התובע
17 בתשלום מחצית מהסכומים אשר שולמו על ידה בגין החזרי משכנתא, החזרי
18 הלוואות, חוב לעירייה ועוד.
19
20 ביום 1.3.2012 ניתן פסק דין, על ידי כב' השופט אריאל בן ארי, הדוחה את תביעתה 2.9
21 של הנתבעת על כל רכיביה.
22
23 ביום 3.4.2012 הגיש התובע לביהמ"ש לענייני משפחה תביעה לפירוק השיתוף 2.10
24 בדירת הצדדים ברחוב XXX, XXX וביום 22.5.2013 ניתן פסק דין, המורה על פירוק
25 השיתוף בדירה.
26
27 ביום 25.3.2015, התגרשו הצדדים. 2.11
28
29
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1		<u>טענות הצדדים</u>	3.
2			
3		<u>טענות התובע</u>	3.1
4			
5	3.1.1	התובע טוען כי משך למעלה מ- 14 שנים, מסרבת הנתבעת לקיים את	
6		החלטות בית הדין הרבני, אשר חייבו אותה לקבל את גטה, וזאת מתוך	
7		מטרה לכפות על התובע לוותר על זכויותיו הרכושיות.	
8			
9	3.1.2	עוד טוען התובע, כי סירובה של הנתבעת להתגרש לא אפשר לו להינשא	
10		שנית עם בת זוגתו הנוכחית, ולבנות תא משפחתי חדש, ובגין כך נגרמו לו	
11		נזקים נפשיים וכלכלים כבדי משקל.	
12			
13	3.1.3	התובע ממשיך וטוען כי הנתבעת כפתה עליו ניהול הליכים משפטיים	
14		ממושכים ובזבוז משאבים כספיים לריק.	
15			
16	3.1.4	עוד טוען התובע כי במחדליה ו/או במעשיה התרשלה הנתבעת והפרה חובה	
17		חקוקה כלפיו ועל כן, יש לחייבה בפיצוי התובע מכוח עוולת הרשלנות	
18		ומכח עוולת הפרת חובה חקוקה.	
19			
20		<u>טענות הנתבעת</u>	3.2
21			
22	3.2.1	הנתבעת טוענת כי מעולם לא סירבה להתגרש מהתובע אך ביקשה תחילה	
23		להסדיר את זכויותיה הרכושיות.	
24			
25	3.2.2	עוד טוענת הנתבעת כי בדיון שהתקיים בביה"ד הרבני ביום 9.5.2007, ויתר	
26		התובע על הטלת סנקציות על הנתבעת בגין סירובה לקבל את גיטה,	
27		כשויתור זה קיבל תוקף של החלטה, שהינה שרירה וקיימת ועל כן אינו	
28		יכול לתבוע עתה הטלת סנקציות.	
29			

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 אין מקום להבחין בין גבר מסורב גט לבין אישה מסורבת גט, כאשר ההבדל
2 המגדרי עשוי להשליך לעניין גובה הנזק, שכן פעמים רבות מסורבת גט אינה יכולה
3 להקים משפחה חדשה וללדת ילדים, בעוד שמסורב גט יכול שיהיו לו ילדים חדשים
4 מהזוגיות החדשה.
5
6 יש לציין כי קיימות ארבע דרגות לגבי מתן גט. החמורה ביותר הינה קביעה רבנית
7 של "כפייה בגט", אחריה "חיוב בגט", אחריה "לצוות על מתן גט", והקלה ביותר –
8 "המלצה למתן גט".
9
10 **4.6 בתביעות של סרבנות גט חלו בפסיקה ארבע התפתחויות :**
11
12 4.5.1 התפתחות ראשונה - תחילה הכירו בתי המשפט לענייני משפחה בתביעות
13 נזיקין רק במקרה בו בית הדין הרבני קבע שיש לכפות או לחייב בגט.
14
15 4.5.2 התפתחות שניה – חלק מהשופטים הכירו בתביעות נזיקין גם כאשר אין
16 כפיה או חיוב בגט, אלא מדובר במצווה או בהמלצה.
17
18 4.5.3 התפתחות שלישית – חלק מהשופטים הכירו בתביעות נזיקין גם בגין
19 תקופה שלפני החיוב או המלצה לגט.
20
21 4.5.4 התפתחות רביעית - חלק מהשופטים הסכימו לפסוק פיצויים גם בהעדר
22 פסיקה רבנית לגבי מתן גט, אם הוכח שאין כל בסיס להמשך קשר
23 הנישואין וצד אחד הקים כבר משפחה חדשה וכד'.
24
25 **5. העולות עליהן ניתן לבסס את תביעת הנזיקין בגין סרבנות גט**
26
27 5.1 ניתן לבסס תביעת נזיקין של סרבנות גט, על שתי עולות הקיימות בפקודת
28 הנזיקין.
29
30 האחת – עולת הרשלנות, ס' 35, 36 לפקודת הנזיקין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 השנייה - עוולת הפרת חובה חקוקה, ס' 63 לפקודת הנזיקין, כאשר הפרת החובה
2 החקוקה הינה הפרת סעיף 287 לחוק העונשין, הקובע:

3
4 "המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת פקיד, או
5 אדם, הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין, דינו – מאסר
6 שנתיים".

7
8 המסרב לגט, אינו מציית להוראות בית הדין הרבני מעשה המהווה הפרת חובה
9 פלילית.

10 הנסיבות דנא .6

11 6.1 יפורט להלן מהן הקביעות אשר נקבעו על ידי בית הדין הרבני במקרה הנדון.
12

13 פסק דינו של בית הדין הרבני מיום 12.12.1999 6.2

14
15 6.2.1 ביום 12.12.1999 ניתן פסק דין על ידי ביה"ד הרבני בתביעת התובע
16 לגירושין ולמשמורת הילדים ובתביעת הנתבעת למזונות הקטינים ונקבע
17 כדלקמן:
18

19
20
21 "האשה כמו"כ טוענת שרצונה אך ורק בגירושין, ואין כל
22 מקום למחשבה לשלום בית, אלא שטוענת שעד שלא
23 תקבל את כל הדירה הרשומה ע"ש שני הצדדים לא
24 תתגרש".

25
26 6.2.2 ובהמשך פסק הדין:

27
28 "ביה"ד מבהיר בזה כדלהלן:
29 מאחר והבעל תובע גירושין והאשה כמו"כ רצונה אך ורק
30 בגירושין ואיננה מוכנה בשום אופן לעשות שלום בית עם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 בעלה, יש לחייב בגירושין את מעכב הגירושין... וכבר
2 הארכנו בפסקי דין קודמים, כי אין הבדל בין מי שמעכב
3 את הגירושין ובין מי שטוען שכל זמן שלא אקבל רכוש
4 שלא מגיע לי אעכב את הגירושין.

5 ...

6 לאור הנ"ל מחליטים כדלהלן:

7 א. מחייבים את האשה ע' כ' לקבל גט פטורין כדמו"י
8 מבעלה ע' ש" (הדגשה שלי א.ז.ר.).

10 פסק דינו של בית הדין הרבני מיום 18.12.2005 6.3

11
12 6.3.1 ביום 18.12.2005 ניתן פסק דין על ידי ביה"ד הרבני בתביעת התובע
13 לגירושין ובתביעת הנתבעת למזונות הקטינים קבע:

14
15 "פס"ד מיום ג' טבת תש"ס (12.12.99) נשאר בתוקפו,
16 והאשה ע' כ' חייבת לקבל גט פטורין כדמו"י מבעלה ע'
17 ש" (הדגשה שלי א.ז.ר.).

19 החלטת בית הדין מיום 7.12.2008 6.4

20
21 6.4.1 ביום 7.12.2008 ניתנה החלטת בית הדין הרבני במסגרת תביעת התובע
22 לביטול מזונות הקטינים, בשל העובדה ששלושת הילדים הגדולים שהו
23 במשמורתו.

24
25 6.4.2 במסגרת החלטה זו מציין בית הדין כי ביום 2.11.2006 חזר בית הדין פעם
26 נוספת על ההחלטה שהאישה חייבת לקבל גט.

27
28 6.4.3 הצדדים לא צירפו את ההחלטה מיום 2.11.2006 לתיק ביהמ"ש.

29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 כן עולה מהחלטה זו כי ביום 9.5.2007 התקיים דיון בבי"ד הרבני בו
2 הסכים התובע לא לנקוט בהליך של הטלת סנקציות על הנתבעת, אלא
3 לנקוט בהליך של פירוק השיתוף בדירה אשר יוגש בבית משפט לענייני
4 משפחה.

6.5 פרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 18.2.2013

6
7 6.5.1 מפרוטוקול הדיון עולה שהתובע לא התייצב לדיון.

8
9 6.5.2 כן עולה כי בדיון שהתקיים בבית הדין הרבני, אמרה הנתבעת, בבית הדין
10 את הדברים הבאים:

11
12 "אני בהתחלה עיכבתי את הגירושין. אני רוצה את
13 הזכויות שלי, אני רוצה את הזכויות שלי, אני רוצה את
14 הכתובה. אני רוצה את האישור של ההוצאה לפועל. הילד
15 הכי קטין שלנו הוא כיום בן 10. פק"ס לא שומעת אותי
16 בכלל. אני רוצה את הזכויות שלי. אני רוצה את מה שמגיע
17 לי. הבעל קיבל את ההזמנה לדיון היום".

18
19 6.5.3 מבירור שערך בית הדין עלה כי התובע לא זומן לדיון ועל כן נקבע מועד
20 נוסף ליום 12.3.2013.

6.6 פסק הדין של בית הדין הרבני מיום 30.12.2013

21
22
23
24 6.6.1 ביום 30.12.2013 ניתן פס"ד על ידי ביה"ד ובו נקבע כי לאור הסכמת
25 הצדדים להתגרש יש לקבוע מועד לסידור גט בימים הקרובים.

26
27 6.6.2 עוד קבע פס"ד הרבני:

28
29 "הצדדים הסכימו להתגרש ושבית הדין יורה שייקבע
30 מועד לסידור הגט בימים הקרובים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 האישה הודיעה לבית הדין כי היא לא מוותרת על כתובתה
2 ומבקשת שבית הדין ידון בנושא הכתובה לאחר הגירושין.

3
4 הבעל מסכים להתגרש באופן מיידי ושבית הדין ידון
5 בנושא הכתובה לאחר הגירושין.
6 לאחר שמיעת הצדדים ובא כוח האישה בית הדין מחליט
7 כדלהלן:

8 ...

9 ג. הצדדים יתגרשו זה מזה בג"פ. על המזכירות לקבוע
10 מועד לסידור הגט" (הדגשה שלי א.ז.ר.).

6.3 פרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 3.2.2014

13
14 6.3.1 ביום 3.2.2014 נקבע לצדדים מועד לסידור הגט, אולם הנתבעת לא
15 התייצבה. מעיון בפרוטוקול הדיון עולה כי ביה"ד שוחח טלפונית עם
16 הנתבעת אשר אמרה כי לא התייצבה לדיון היות ולא חשה בטוב ובית הדין
17 הבהיר לה כי יקבע מועד נוסף לדיון אליו תובא בצו הבאה ותשובתה
18 הייתה כי אין זה מפחיד אותה.

19
20 6.3.2 באותו היום הוצא צו הבאה כנגד הנתבעת.

6.4 פרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 25.2.2014

21
22
23
24 6.4.1 ביום 25.2.2014 התקיים דיון, במעמד הצדדים, בפני דיין תורן לסידור
25 הגט, אליו הובאה הנתבעת באמצעות צו ההבאה שהוצא נגדה.

26
27 6.4.2 בדיון זה עמדה הנתבעת שוב על סירובה לקבל את גטה בלא שיוסדר
28 תחילה עניין כתובתה והיא ציינה כי החלטת בית הדין שנושא הכתובה ידון
29 לאחר הסדרת הגט, אינו מקובל עליה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 במהלך דיון זה ביקש התובע כי יוטלו על הנתבעת סנקציות וביה"ד הפנה
2 אותו לפתיחת תיק בנדון.

פרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 25.3.2015 6.5

7 6.5.1 ביום 25.3.2015 נקבע לצדדים דיון בנושא הסדרי הראייה של הקטין
8 ובמהלך דיון זה הודיע ב"כ הנתבעת כי הוא מבקש לקבוע מועד לסידור
9 הגט וכי הנתבעת מסכימה לסידור הגט.

6.5.2 מפרוטוקול הדיון עולים הדברים הבאים:

13 "האישה: אני מעוניינת להתגרש היום אבל אני רוצה את הכתובה.
14 בית הדין: יש פס"ד לגירושין מיום כ"ח בטבת תשע"ה שבו נכתב
15 כי נושא הכתובה יידון לאחר גירושין הצדדים.
16 בית הדין: האם ניתן לסדר לכם ג"פ היום?
17 הבעל: אני רוצה להתגרש עכשיו יש פסיקה משנת 2006 לחייב את
18 האישה בגט. ברגע שהנכס נמכר אין עילה. מכרתי את הנכס לפני
19 חודשיים.
20 האישה: אני לא מסכימה שנושא הכתובה יידון בבית הדין לאחר
21 הגירושין. אני רוצה את הזכויות שלי. אני רוצה אישור להוצאה
22 לפועל. אני רוצה אישור שאני עגונה.

23 ...

24 ב"כ האישה משוחח עם האישה.

25 האישה: אני מסכימה לסידור גט היום.

26 בית הדין: בית הדין יסדר לצדדים ג"פ היום."

27 28 29 6.5.3 הצדדים התגרשו באותו יום.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
- עוולת הרשלנות** 7.
- 7.1 ס' 35 לפקודת הנזיקין קובע:
- "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או במשלוח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלוח יחד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלנות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו התרשלנות והגורם ברשלנותו נזק לזולתו, עושה עוולה".**
- 7.2 סעיף 36 לפקודת הנזיקין קובע:
- "החובה האמורה בסעיף 35, מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של הדברים להיפגע ממעשה או מחדל המפורשים באותו סעיף".**
- 7.3 הרעיון העומד בבסיס עוולת הרשלנות הינו מתן פיצוי על סטייה מהתנהגות ראויה, התנהגות שנופלת מסטנדרטים שקבעה החברה כדי להגן על אחרים מפני סיכונים לא סבירים.
- 7.4 הפיצוי בגין עוולת הרשלנות יינתן מקום בו נפגע אינטרס שהחברה רוצה לשמור עליו. תביעה עומדת בתנאי עוולת הרשלנות יש בה הצהרה חברתית שהמעשה שגוי ועל המבצע אותו לפצות את הניזוק.
- 7.5 על תביעת נזיקין בגין סרבנות גט המתבססת על עוולת הרשלנות, הקבועה בפקודת הנזיקין יש למלא אחר ארבעה תנאים:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1
- 2 7.5.1 קיומה של חובת זהירות של המעוול כלפי הניזוק.
- 3 7.5.2 הפרת חובת הזהירות.
- 4 7.5.3 גרימת נזק.
- 5 7.5.4 קיומו של קשר סיבתי בין ההפרה לבין הניזוק.
- 6
- 7 7.6 במקרה דנא, "חייב" בית הדין הרבני את הנתבעת בקבלת גט.
- 8
- 9 **קיומה של חובת זהירות** 7.7
- 10
- 11 7.7.1 קיומה של חובת הזהירות נבדקת בשני מישורים: חובת זהירות מושגית
- 12 וחובת זהירות קונקרטית.
- 13
- 14 7.7.2 חובת זהירות מושגית נקבעת על פי מבחן הצפיות. האם הסוג **הכללי** אליו
- 15 משתייכים המזיק והניזוק יכולים להקים חובת זהירות. לאחר מתן
- 16 תשובה חיובית לחובה המושגית, מתבררת חובת הזהירות הקונקרטית,
- 17 המתייחסת למזיק ולניזוק הספציפי נשוא הדיון.
- 18
- 19 **חובת זהירות מושגית** 7.7.3
- 20
- 21 7.7.3.1 כפי שהובהר לעיל סטנדרט ההתנהגות של האדם הסביר נקבעת
- 22 על פי מדיניות משפטית המתחשבת בערכים ובאינטרסים השונים
- 23 של החברה.
- 24
- 25 7.7.3.2 הערך הנכון בחברה מתוקנת שיינתן לבן הזוג שמאס בחיי
- 26 הנישואין ורצונו לצאת מהם והמתין זמן סביר ואין עוד תכלית
- 27 לנישואיו שיוכל לצאת ממסגרת זו ולנהל את חייו כפי שהינו חפץ.
- 28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 7.7.3.3 סרבנותו של צד לשחרר את בן הזוג מחיי הנישואין תחשב כפגיעה
2 בחירותו וביכולתו לנהל את חייו כפי שהינו בוחר ועל כן, תחשב
3 כהתנהגות בלתי סבירה, דהיינו כהתנהגות רשלנית.
4

5 7.7.3.4 התנהגות זו מקבלת משנה תוקף מקום בו קיומם של הגירושים
6 תלוי בהכרח ברצונם של שני הצדדים. במצב זה, סרבנותו של צד
7 לשחרר את בן הזוג מחיי הנישואין תחשב כפגיעה בחירותו
8 וביכולתו לנהל את חייו כפי שהוא בוחר ומשום כך תחשב
9 כהתנהגות שאינה סבירה ולפיכך רשלנית.
10

11 7.7.3.5 על האדם הסביר לצפות שסירובו לתת או לקבל גט תגרום לבן
12 הזוג סבל רב בהיותו כבול למערכת יחסים שהוא אינו חפץ בה
13 כלל.
14 רא' מאמרם של יחיאל קפלן ורון פרי, על אחריותם בנוזיקין של
15 סרבני-גט, עיוני משפט כרך כח (תשס"ו-תשס"ז), 773, 795-796.
16

17 "אין ספק כי אדם שאשתו מבקשת לבטל את השותפות
18 עמו ולהתחיל בחיים חדשים... יכול לצפות שהימנעותו
19 ממתן-גט לאחר שחויב לעשות כן תגרום לאשה סבל רב.
20

21 ...
22 כאשר האשה מבהירה שאין היא חפצה בכך, גם הסרבן
23 ה"תמים" יכול לצפות שאם יתמיד בסירובו, ייגרם סבל
24 לאשתו".
25

26 7.7.3.6 בנסיבות דידן, חלה חובת זהירות מושגית בין התובע לנתבעת.
27

7.7.4 חובת זהירות קונקרטיית

28
29 7.7.4.1 כפי שיפורט להלן, בנסיבות דנא חלה גם חובת זהירות קונקרטיית.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 7.7.4.2 הצדדים נישאו ביום 13.11.1990 וביום 12.12.1999 ניתן פסק דין
2 על ידי בית הדין הרבני בו חוייבה הנתבעת לקבל את גטה.
3
- 4 7.7.4.3 לאחר מכן, שבו הצדדים להתגורר יחד וזאת לשנת 2004.
5
- 6 7.7.4.4 ביום 18.12.2005 ניתן פסק דין על ידי בית הדין הרבני אשר קבע
7 כי פסק הדין מיום 12.12.2009 עומד בתוקפו וכי הנתבעת חייבת
8 לקבל את גטה.
9
- 10 7.7.4.5 בנסיבות אלה, בהם חייב בית הדין הרבני את הנתבעת בקבלת גט
11 והנתבע בחרה שלא לעשות כן, חלה חובת זהירות קונקרטיית של
12 הנתבעת כלפי התובע.
13
- 14 **7.5 הפרת חובת הזהירות**
- 15
- 16 7.5.1 ראוי להדגיש כי במקרה דידן התרה בית הדין בנתבעת מספר פעמים החל
17 משנת 2005.
18
- 19 7.5.2 הנתבעת בחרה להתעלם מהחלטת בית הדין ולא התייצבה לדיון שנקבע
20 בבית הדין הרבני ביום 3.2.2014. כעולה מפרוטוקול הדיון בית הדין שוחח
21 עם הנתבעת בטלפון והבהיר כי ייקבע מועד נוסף לדיון אליו תובא בצו
22 הבאה והנתבעת השיבה לבית הדין, כי אין זה מפחיד אותה.
23
- 24 7.5.3 אין חולק כי סירובה של הנתבעת לקיים את החלטות בית הדין ולקבל את
25 גטה מהווים הפרת חובת הזהירות החלה עליה.
26
- 27 7.5.4 השאלה הינה, האם בנסיבות המקרה דנא, סירבה של הנתבעת לקבל את
28 הגט הינו מוצדק ועל כן, אין בו הפרה העולה כדי רשלנות שכן, יש פעמים
29 בהן סרבנותו של צד הינה לגיטימית ותמת לב.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 במקרה זה, טענה הנתבעת שהסיבה שבעטייה לא הסכימה לגירושין הייתה
2 רצונה להסדיר תחילה את ענייניהם הרכשיים של הצדדים.
3
- 4 מעיון בטיעוני הנתבעת בבית הדין הרבני עולה כי טיעוניה הרכשיים של
5 הנתבעת נסובו סביב טענת הנתבעת שלתובע אין זכויות בדירת המגורים
6 ודרישתה לקבל את כתובתה.
7
- 8 הנתבעת הגישה בנדון תביעה רכושית לבית משפט זה אשר נדונה בפני כב'
9 השופט אריאל בן ארי וביום 1.3.2012 ניתן פסק דין בו נדחתה תביעת
10 הנתבעת על כל רכיביה. על פסק דין זה לא הגישה הנתבעת כל ערעור ועל
11 כן פסק דינו של כב' השופט אריאל בן ארי הינו פסק דין חלוט.
12
- 13 לעניין דרישתה של הנתבעת לקבל את כתובתה, קבע בית הדין, במסגרת
14 פסק דינו, שנושא הכתובה יידון על ידי בית הדין לאחר גירושי הצדדים.
15 הנתבעת לא ערערה גם על פסק דינו של בית הדין הרבני ופסק דין זה הפך
16 לחלוט.
17
- 18 עולה איפוא כי המשך סירובה של הנתבעת לקבל את גטה חרג מהתנהגות
19 סבירה ולגיטימית ומהווה הפרת חובת הזהירות כשהנתבעת יכלה לצפות
20 כי התנהלותה תגרום נזק לתובע.
21
- 22 **גרימת נזק** 7.6
23
- 24 התובע טוען כי סירובה של הנתבעת להתגרש לא אפשר לו להינשא עם בת
25 זוגתו הנוכחית ולבנות תא משפחתי חדש ובגין כך נגרמו לו נזקים נפשיים
26 וכלכליים כבדי משקל.
27
- 28 התובע לא הוכיח כל נזק כלכלי ממשני שנגרם לו. נותרה איפוא טענת
29 התובע לנזק נפשי.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 על אף שבמקרה זה מדובר בגבר, המסורב גט, עצם "כבילתו" לנישואים
2 שאינו חפץ בהם, מהווה פגיעה באוטונומיה שלו, פגיעה שהוכרה כנזק בר
3 פיצוי. ראה בנדון ע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, פ"ד
4 נג(4), 526.

5
6 "הפגיעה, שלא כדין, ברגשותיו של אדם כתוצאה מאי-
7 כיבוד זכותו היסודית לעצב את חייו כרצונו, מהווה פגיעה
8 ברווחתו של אותו אדם, והיא נכנסת לגדר הגדרת "נזק"
9 האמורה. זאת, בין שנראה בה משום פגיעה ב"נוחותו" של
10 אדם, ובין שנראה בה משום "אבדן או חיסור כיוצאים
11 באלה", כלשון הגדרת נזק בסעיף 2 לפקודה. אכן עמדנו על
12 מרכזיותה של הזכות לאוטונומיה בעיצוב זהותו וגורלו של
13 האדם בחברה שבה אנו חיים
14 ...
15 ההפרה של זכות יסודית זו שלא על-פי כוח או זכות
16 שבדין, פוגעת פגיעה קשה ברווחתו של הפרט, ומגבשת
17 נזק בר-פיצוי בנזיקין".

7.7 חישוב גובה הנזק

18
19
20
21 7.7.1 בחישוב גובה הנזק יש לקחת מחד את העובדה כי השארת בן זוג במסגרת
22 כובלת וחונקת של נישואין חסרי תוכן ממשי אינה התנהלות של אדם סביר
23 מאידך, יש לקחת בחשבון שסרבנותה של הנתבעת לא מנעה מהתובע לנהל
24 מערכת יחסים עם אישה נוספת כעולה מעדותו:

25
26 "ש. זה נכון שאתה חי היום עם אשה אחרת?
27 ת. לא בדיוק. חי זה משהו אחר. אני איתה.
28 ש. מה אתה כן? אתה חי איתה?
29 ת. לא, יש לי בית, אני עם הילדים. אני חבר שלה לכל
30 דבר..."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

ובהמשך עדותו :

ש. חשבת לבנות משפחה?

ת. כן, עם ל'.

...

ש. אבל לא רצית להתחתן?

ת. אני רוצה להתחתן כל יום".

7.7.2 בחישוב גובה הנזק אין להתעלם גם מהעובדה שהנתבעת הסכימה ביום 25.3.2015 לקבל את גטה.

7.7.3 פרק הזמן בו יש לחשב את הנזק הינו מיום 1.3.2012, מועד בו ניתן פסק דינו של כב' השופט בן ארי, אשר דחה את תביעתה הרכושית של הנתבעת ועד למועד בו התגרשו הצדדים בפועל ביום 25.3.2015.

7.7.4 התובע טען בכתב תביעתו כי הנתבעת סובלת מבעיות נפשיות קשות ומדיכאונות וכי הזניחה את ילדיהם ועל כן בשנת 2005, בהתערבות גורמי הרווחה, הוצאו הקטינים ממשמורתה של הנתבעת למסגרות חוץ ביתיות והמשמורת על הקטינים הועברה לתובע.

7.7.5 טענת התובע בדבר מצבה הנפשי הקשה של הנתבעת יש לו השלכה לעניין התנהלותה של הנתבעת ופסיקת גובה הפיצויים.

7.7.6 בנסיבות דנא מחד, עצם "כבילתו" של התובע לנישואין שאינו חפץ בהם מהווה פגיעה באוטונומיה שלו וראויה לפיצוי מאידך, בפועל חי התובע עם בת זוג חדשה מזה שנים, ללא נישואין. לכך יש להוסיף את העובדה כי הנתבעת פועלת באופן בלתי סביר לאור בעיות נפשיות שהינה סובלת מהן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

7.7.7 בנסיבות אלה, אני מעמידה את סכום הפיצוי בגין הנזק הלא ממוני על סך של 60,000 ₪ עבור התקופה שמיום 1.3.2012 עד ליום 25.3.2015.

8. הפרת חובה חקוקה

8.1 לטענת התובע הנתבעת גם הפרה את הוראות סעי' 287 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הקובע כדלקמן:

"המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשי ומוסמך לאותו ענין, דינו- מאסר שנתיים".

8.2 בעניינינו קיים פס"ד חלוט של ביה"ד הרבני, המחייב את הנתבעת לקבל גט מהתובע. משכך, סירובה של הנתבעת לקבל את גטה הינה הפרה של הוראה שיפוטית.

8.3 משנקבע כי הנתבעת ביצעה את עוולת הרשלנות והפיצוי בגין עוולה זו מכסה גם את הפיצוי בגין עוולת הפרת חובה חקוקה מתייטר הצורך לדון בשאלה האם במקרה דידן, הפרה הנתבעת גם את עוולת הפרת חובה חקוקה. ראה עמ"ש(חי') 23464-10-09 א' ש' נ' ד' ש', (פורסם בנבו ביום 6.10.2011), עמ' 14).

9. סיכום

9.1 לאור כל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבעת בתשלום פיצויים לתובע בסך של 60,000 ₪, כשסכום זה נושא הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

9.2 אני מחייבת את הנתבעת בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד לתובע בסך של 10,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב – יפו

תמ"ש 12541-11-12 ע' נ' ע' ואח'

בפני כבוד השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2
3
4
5
6
7
8

9.3 המזכירות תואיל לשלוח עותק מפסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.

10. פסק זה ניתן לפרסום תוך השמטת הפרטים המזהים.

ניתן היום, ח' באלול תשע"ה, 23.8.2015, בהעדר הצדדים.

אסתר ז'יטניצקי רקובר, שופטת

9
10
11